

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 235/2021-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Rastislava Kaššáka a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Milanom Cibíkom, advokátom, Tomášikova 889/4, Bratislava, proti príkazu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. V GO-V-221/2020/1000-2 z 8. apríla 2020 a proti postupu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v súvislosti s vydaním a realizáciou predmetného príkazu takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. júla 2020 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) príkazom prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) označeným v záhlaví tohto uznesenia a postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“) v súvislosti s vydaním a realizáciou predmetného príkazu. Sťažovateľka navrhuje napadnutý príkaz zrušiť a priznať jej primerané finančné zadosťučinenie 10 000 eur a trovy konania.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a napadnutého príkazu vyplýva, že vyšetrovateľ uznesením ČVS: PPZ-349/NKA-BA3-2019 z 31. marca 2020 (ďalej len „uznesenie vyšetrovateľa“) začal podľa § 199 ods. 1 a 2 Trestného poriadku trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie proti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „obvinený“)

z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 2 a 3 Trestného zákona.

3. Obvinený bol uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 3. apríla 2020 vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

4. Následne 7. apríla 2020 vyšetrovateľ predložil prokurátorovi návrh na vydanie príkazu na zaistenie peňažných prostriedkov na účte, keďže vyšetrovaním bolo zistené, že v období od 19. septembra 2018 do 18. januára 2019 boli z osobného účtu obvineného odoslané štyri platby v celkovej sume 1 200 000 eur na osobný účet [REDAKOVANÉ] a v období od 19. septembra 2018 do 5. februára 2019 bolo z osobného účtu [REDAKOVANÉ] zaslaných šesť platieb v celkovej sume 1 150 000 eur na účet, majiteľom ktorého je sťažovateľka.

5. Prokurátor napadnutým príkazom vydaným podľa § 95 ods. 1 Trestného poriadku prikázal [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], zaistenie všetkých finančných prostriedkov nachádzajúcich sa na presne označenom účte sťažovateľky, s odôvodnením, že zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že peňažné prostriedky na tomto účte sú výnosom z trestnej činnosti. Prokurátor súčasne podľa § 95 ods. 3 Trestného poriadku zakázal dispozíciu s finančnými prostriedkami do výšky zaistenia. Napadnutý príkaz prokurátora bol sťažovateľke doručený 15. mája 2020.

6. Napokon 3. júla 2020 vyšetrovateľ vzniesol obvinenie aj proti sťažovateľke ako právnickej osobe (a ďalším osobám vrátane [REDAKOVANÉ], pozn.), a to z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 4 písm. a) Trestného zákona.

II.

Argumentácia sťažovateľky

7. Proti napadnutému príkazu prokurátora a proti postupu úradu špeciálnej prokuratúry v súvislosti s vydaním a realizáciou predmetného príkazu podala sťažovateľka túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje:

a) príkaz nespĺňa ústavnú požiadavku riadneho odôvodnenia rozhodnutia, keďže z jeho záhlavia vyplýva, že bol vydaný vo veci prečinu nepriamej korupcie a obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti, ale v odôvodnení odkazuje na uznesenie vyšetrovateľa, ktorým bolo začaté trestné stíhanie a obvinenému vznesené obvinenie z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu prijímania úplatku,

b) v odôvodnení príkazu sa uvádza, že má existovať dôvodné podozrenie, že prostriedky na účte sťažovateľky majú predstavovať výnos z trestnej činnosti, príkaz však neobsahuje okrem uvedeného všeobecného tvrdenia žiadne konkrétne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by tomu nasvedčovali; vzhľadom na to považuje sťažovateľka odôvodnenie príkazu len za formálne a napadnutý príkaz za zjavne neodôvodnený,

c) príkaz má ďalší nedostatok spočívajúci v absencii uvedenia sumy v príslušnej mene, na ktorú sa zaistenie vzťahuje s poukazom na § 95 ods. 3 Trestného poriadku,

d) tvrdenie, že z osobného účtu obvineného boli pripísané štyri platby na osobný účet [REDAKOVANÉ], nie je pravdivé, nezodpovedá skutočnosti a nie je ani obsahom spisu,

e) najzávažnejším nedostatkom napadnutého príkazu je tá skutočnosť, že príkaz je síce vydaný podľa § 95 ods. 1 Trestného poriadku v štádiu po začatí trestného stíhania, t. j. vo veci, avšak ani uvedená skutočnosť sa nezakladá na pravde. V tejto súvislosti sťažovateľka poukazuje na tú skutočnosť, že trestné stíhanie vo veci pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti vo vzťahu ku skutkom, ktoré mala údajne spáchať sťažovateľka, sa začalo až 3. júla 2020, a preto ak prokurátor vydal predmetný príkaz 8. apríla 2020, t. j. pred začatím trestného stíhania, mal ho v zmysle § 95 ods. 2 Trestného poriadku najneskôr do 48 hodín potvrdiť sudca pre prípravné konanie; vo vyšetrovacom spise však potvrdenie sudcu pre prípravné konanie absentuje.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva vlastníť majetok (čl. 20 ods. 1 a 5 ústavy) a práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) príkazom prokurátora na zaistenie peňažných prostriedkov na účte sťažovateľky.

9. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je úlohou ústavného súdu posúdiť, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

10. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že v danej veci ide o návrh na začatie konania, na prerokovanie ktorého má ústavný súd právomoc, ktorý je podaný navrhovateľom v zastúpení advokátom a ktorý spĺňa všeobecné náležitosti ustanovené § 43 zákona o ústavnom súde.

11. Pokiaľ ide o osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti podľa § 122 a § 123 zákona o ústavnom súde, aj tieto sú v prípade sťažovateľkou podanej ústavnej sťažnosti splnené. Ústavný súd v tejto súvislosti hodnotí, že dvojmesačná lehota na podanie ústavnej sťažnosti proti predmetnému príkazu prokurátora vyplývajúca z § 124 zákona o ústavnom súde je vzhľadom na dátum jeho doručenia sťažovateľke (15. mája 2020, pozn.) zachovaná, keďže ústavná sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu 14. júla 2020.

12. Ďalej sa ústavný súd zaoberal otázkou, či sťažovateľka vyčerpala právne prostriedky, ktoré jej priznáva zákon na ochranu jej základných práv a slobôd a či ústavná sťažnosť nie je neprípustná v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Ústavný súd totiž v rámci svojej rozhodovacej činnosti už predniesol, že medzi iné právne prostriedky, ktoré je sťažovateľ povinný pred podaním ústavnej sťažnosti ústavnému súdu vyčerpať na ochranu svojich práv a slobôd, je v tejto súvislosti žiadosť o zrušenie, resp. obmedzenie zaistenia peňažných prostriedkov v zmysle § 95 Trestného poriadku a následné podanie sťažnosti proti uzneseniu o zamietnutí tejto žiadosti (I. ÚS 122/2018).

14. Podľa § 95 ods. 8 Trestného poriadku osoba, ktorej peňažné prostriedky boli zaistené, má právo žiadať o zrušenie alebo obmedzenie zaistenia. O takej žiadosti musí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne rozhodnúť. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť. Ak sa žiadosť zamietla, osoba, ktorej peňažné prostriedky boli zaistené, ju môže, ak v nej neuvedie

iné dôvody, opakovať až po uplynutí 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie o jej predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť; inak sa o nej nekoná.

15. Citované ustanovenie umožňovalo (resp. ešte umožňuje) sťažovateľke, aby požiadala o obmedzenie alebo zrušenie zaistenia. O takejto žiadosti sa rozhoduje uznesením, proti ktorému je prípustná sťažnosť, ktorá nemá odkladný účinok (§ 185 ods. 6 Trestného poriadku *a contrario*).

16. V konaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a rovnako tak konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia (§ 192 ods. 1 Trestného poriadku) a následne nadriadený orgán buď sťažnosť zamietne (§ 193 Trestného poriadku) alebo zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám alebo uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol (§ 194 ods. 1 Trestného poriadku).

17. Keďže sťažovateľka sa v ústavnej sťažnosti vôbec nevyjadrila k splneniu osobitnej procesnej podmienky konania pred ústavným súdom podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ústavný v tejto súvislosti na úrade špeciálnej prokuratúry vlastným šetrením zistil, že sťažovateľka dosiaľ nepožiadala v zmysle § 95 ods. 8 Trestného poriadku o zrušenie alebo obmedzenie zaistenia peňažných prostriedkov.

18. Na tomto mieste je potrebné poukázať na zmysel a účel princípu subsidiarity vyvoditeľný z čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorý spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiárnej právomoci ústavného súdu vyplývajúceho z čl. 127 ods. 1 ústavy, ako aj legislatívnej konštrukcie § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde (porovnaj m. m. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, II. ÚS 156/09, I. ÚS 480/2013).

19. Prihliadajúc na uvedené, ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť mu bola predložená predčasne, keďže existuje iný orgán verejnej moci (prokurátor a následne jemu nadriadený orgán) oprávnený poskytnúť ochranu základným právam a slobodám sťažovateľky.

20. Inými slovami, ústavnú sťažnosť treba považovať za predčasne podanú, pretože ešte nebol vyčerpaný (resp. ešte môže byť vyčerpaný) právny prostriedok, ktorý sťažovateľke priznáva zákon na ochranu jej označených práv podľa ústavy a dohovoru. Uvedené dôvody zakladajú neprípustnosť ústavnej sťažnosti.

21. Podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie ústavnej sťažnosti pre jej neprípustnosť, ak sťažovateľ preukáže, že nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

22. Za daného stavu, keď právny prostriedok priznaný zákonom ešte možno uplatniť, neprichádza do úvahy aplikácia § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde (m. m. II. ÚS 330/2020).

23. Ústavný súd dospel pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľky treba považovať za neprípustnú, a preto ju v zmysle zásady *ratio temporis* odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júna 2021

Rastislav Kaššák
predseda senátu